

The John Next Door

Leslie Bennetts

<http://www.newsweek.com/2011/07/17/the-growing-demand-for-prostitution.html>

הגברים שקונים סקס הם השכנים שלכם ועמיתים. מחקר חדש חושף כיצד הדרישה הגוברת לפורנוגרפיה ונשים בזנות מעוותת יחסים אישיים ומסכנת נשים ונערות.

גברים מכל הגילאים, גזעים, דתות, ורקעים שונים עושים זאת. גברים עשירים עושים זאת וגם עניים, בצורה כה מגוונת ונגישה, בכל מקום וללא כל התרעה.

אולם עדיין, למרבה הפליאה, לא ניתן להעריך בוודאות איזה אחוז מכלל הגברים רוכשים שירותי מין בתשלום או מה קבוצת הגיל שלהם. ההערכה מדברת על כך ששיעור הגברים אשר רוכשים שירותי מין בתשלום נע בין 16% ל-80%. "כ-99% מהמחקרים בנושא זנות עוסקים בנשים עצמן ורק כ-1% בקליינטים" אומרת מליסה פרלי, מנהלת המחקר והחינוך בנושא זנות. ארגון הפועל ללא מטרת רווח בחסות המרכז לנשים בסן פרנסיסקו.

פרלי, פסיכולוגית קלינית במקצועה העוסקת בחקר הזנות, הסחר והאלימות המינית מתקשה גם היא לומר עד כמה ממצאיה מייצגים את המצב הקיים. "השאלה שתמיד נשאלת היא: האם כל הממצאים שלנו נכונים רק לגבי הגברים אשר רוכשים שירותי מין, או שהם תקפים לכלל הגברים?"

במחקר חדש שיצא אקסקלוסיבית עבור NEWSWEEK וערך השוואה בין גברים שצורכים שירותי מין ובין גברים שאינם, מציגה פרלי תשובות מבהילות. למרות ששתי הקבוצות חלקו עמדות דומות ביחס לנשים ולסקס, הן היו שונות משמעותית במגוון דרכים. לדוגמה בנקודת המבט שלהם שהתבטאה באופן הדיבור והגישה שלהן. כך למשל הסביר גבר אחד שהשתתף במחקר מדוע הוא נהנה לרכוש שירותי מין מנשים בזנות: "אתה יכול לעשות כסף חיים עם נותנת השירות", לעומתו אמר גבר אחר כי הסיבה שהוא אינו צורך שירותי מין בתשלום נעוצה בכך ש: "קניית מין בתשלום מהווה תמיכה במערכת אשר מבזה ומשפילה".

ועדיין, קניית שירותי מין היא כה נרחבת עד שצוותה של פרלי התקשה למצוא גברים שאינם צורכים שירותי מין. השימוש בפורנוגרפיה, סקס בטלפון, ריקוד אישי ארוטי ועוד מגוון שירותים נעשה כה שכיח עד שהחוקרים נאלצו להרפות מההגדרות המקוריות של מה נחשב כצריכת שירותי מין ומה לא, על מנת להצליח לבסס קבוצת ביקורת.

"היה לנו קושי גדול, למצוא גברים שאינם צרכנים" אומרת פרלי. "לבסוף נאלצנו להתפשר על ההגדרה של השאלה מי מוגדר כגבר שאינו צרכן שירותי מין. כך שמי שאינו צרכן של שירותי מין מוגדר כגבר שלא ביקר במועדון חשפנות יותר מפעמיים במהלך השנה האחרונה, לא קנה ריקוד אישי ארוטי, לא השתמש בפורנוגרפיה יותר מפעם אחת בחודש האחרון ולא רכש שירותי מין טלפוני או שירותי מין של אישה בזנות / נערת ליווי / מעסה ארוטית.

מומחים רבים מאמינים כי העידן הדיגיטלי אחראי לגידול המשמעותי בניצול המיני. היום כל אדם עם גישה לאינטרנט יכול לקבוע "פגישה" דרך פרסום אונליין, חברת ליווי ושאר ספקים המעוניינים לתת שירות מיני

או וירטואלי לכל נטייה מיוחדת כלשהיא. הדרישה הגוברת לשירותים אלו הביאה לשגשוג מסחרר עד שהפכה לדבר שבשגרה. כך שלמעשה גברים רבים אינם רואים במסג' ארוטי, מועדוני חשפנות או ריקודים ארוטיים כנגזרת של זנות. "ככל שתעשיית המין מנרמלת את ההתנהגויות הללו, כך גדלה ההתנהגות בפועל", אומרת נורמה רמוס מנהלת ההוצאה לפועל של הקואליציה נגד הסחר בנשים (CATW).

השגרה של קנייני המין ניבטת מכינויים כ "johns", השם השכיח שניתן לגברים. דהיינו, כשם שהשם שכיח, כך גם שכיחה ההתנהגות של קנייית שירותי מין בקרב גברים. "הם שוטרים, מורים, המכובדים, הם כולם" אומרת אישה צעירה שנסחרה לזנות בגיל עשר וביקשה להזדהות כ T.O.M.

גם במחקרה של פרלי מדובר בגברים טיפוסיים, אשר גרו באזור בוסטון, גילם נע בין 20 ל 75 כאשר הגיל הממוצע עמד על 41, רובם נשואים או במערכות יחסים.

בסך הכל ההתנהגות וההרגלים של קנייני שירותי המין חושפים כי מדובר בגברים אשר נוטים להתייחס לנשים כסחורה וכלא אנושיות, מביטים בהן בזעם וכעס, אינם מגלים אמפתיה לסבלן ומתענגים על יכולתם לגרום לכאב והשפלה של אותן נשים.

פרלי מצאה כי קנייני המין נטו לראות במין כאקט המנותק מאלמנט של קשרים אישיים, זאת בהשוואה לגברים שלא צרכו שירותי מין. אותם גברים נהנו מהעדר מעורבות רגשית עם הנשים בזנות ו"נטו לראות בהן כאובייקטים ולא כבני אדם" אומר אחד מקנייני המין שהשתתף במחקר.

בראיונות שלהם, קנייני המין הביעו תוקפנות כלפי הנשים ודיווחו כי היו אונסים נשים אם לא היו צפויים להיענש על כך. (תדירות הדיווח הייתה גדולה פי 8 ביחס לקבוצת הגברים שלא נחשבו לקנייני מין). כשנשאל מדוע הוא קונה שירותי מין, אמר אחד הגברים כי הוא אוהב "להכות נשים". קנייני שירותי המין ביצעו יותר פשעים, מכל סוג, מאשר קבוצת הביקורת כאשר כל הפשעים היו קשורים באלימות כלפי נשים.

זנות תמיד הייתה מסוכנת לנשים, גיל התמותה בקרב נשים בזנות עומד על 34, וכתב העת האמריקאי לאפידמיולוגיה מדווח כי הסיכוי שנשים בזנות יירצחו גבוה בכ- 51 פעמים יותר מאשר הסיכוי כי הן יירצחו בעיסוק המסוכן ביותר - עבודה בחנות משקאות.

ממצאיה של פרלי מורים על כך שהשימוש בפורנוגרפיה ובזנות עלולים לגרום לגברים ליתר אגרסיביות. קנייני המין במחקרה צרכו יותר חומרים פורנוגרפיים, באופן משמעותי, מאשר גברים שלא היו קנייני מין. ושלושת רבעי מתוכם דיווחו כי הם למדו על מין באמצעות פורנוגרפיה, זאת בהשוואה לחצי מהגברים שלא היו קנייני מין. "במשך הזמן, כתוצאה מרכישת שירותי מין ופורנוגרפיה, קנייני המין דיווחו כי העדפותיהם המיניות השתנו והם חשבו יותר ויותר על סאדו-מזוכיזם ומין אנאלי" כך מצא המחקר.

"זנות עלולה לגרום לך לציפייה שאת אותם הדברים שאתה עושה עם הזונה, תעשה גם במסגרת של קשר אוהב", אמר אחד הלקוחות שרואיין למחקר. אמונה כזו מעוררת זעם כלפי נשים אחרות אם הן אינן מסכימות לכך, ומחלישות את יכולת הגברים לקיים מערכת זוגית ללא קנייית מין.

קנייני מין מעדיפים את פריקת העול, השחרור, אותם מרגישים במחציתן של נשים בזנות. "אתה הבוס, הבוס הטוטאלי", אמר אחד מהם. "אפילו אנחנו, הגברים הנורמליים, רוצים מדי פעם להגיד משהו ושיצייתו לנו ללא ערעור מבלי לשמוע - לא מתחשק לי, לא אני עיפה. אני מתכוון שזהו כוח, וכוח הוא כמו סם".

קנייני מין רבים רואים בתשלום כאמצעי חסר מעצורים המאפשר להם להשפיל ולפגוע בנשים. "אתה מקבל אפשרות להתייחס לזונה כמו זונה" אמר אחד הקניינים. "אתה יכול למצוא זונה לכל צורך וגחמה - סטירות, חניקות, סקס אגרסיבי, מעבר למה שבת זוגתך תסכים לעשות".

למרות שקנייני המין רואים בזנות כאקט מוסכם בין הצדדים, גברים אחרים מבינים שפקטורים כלכליים ורגשיים מורכבים משפיעים על "בחירתה" של האישה להיות בזנות. "אתה יכול לראות שנסיונות החיים הכריחו אותה להגיע לזנות", אמר אחד הגברים שאינו קונה שירותי מין. "זה כמו אדם שקופץ מבניין בוער - אתה יכול להגיד שהוא עשה בחירה לקפוץ, אבל אתה יכול גם לומר שלא הייתה לו ברירה".

סיפורה של T.O.M הוא מקרה שכזה. אביה נכלא כשהייתה בת שנתיים, כשהייתה בת 4 גופה נסחר לראשונה בתמורה לסמים שצרכה אמה המכורה. בכל משפחות האומנה בהם גדלה היא ספגה אלימות ונוצלה. כשהייתה בת 10 סרסור בן 31 הבטיח כי הוא ידאג לה "בהתחלה הוא היה המושיע שלי - גנבתי אוכל על מנת לשרוד". הוא אמר לי: "אהיה אמא שלך, אבא שלך, חבר שלך - אבל את צריכה לעשות את הדברים הללו עבורי" ואז הוא מכר אותי.

במשך חמשת השנים הבאות, עד שהוא נכלא, הסרסור שלה סחר בגופה בכל מערב ארצות הברית. "נראיתי מאוד דומה לילדה בשלושת השנים הראשונות, וזה היה רווחי יותר עבורי" מדווחת T.O.M שבגיל 21 עדיין נראית צנומה וזעירה. במחקרה של פרלי, הדבר היחיד שקנייני המין ואלו שאינם קנייני מין מסכימים עליו הוא הקלות של הגישה לאותם ילדים: כ-100% מהגברים שרואיינו במחקר דיווחו שקטינים היו תמיד זמינים לקנייה בבוסטון.

למרבית מהילדים שנסחרו לצורכי זנות יש סיפורים דומים לסיפורה של T.O.M. מחקרים מצביעים על כך שמרבית מהנשים בזנות נוצלו מינית כילדות, ונכנסו "לחיי הזנות" בגילאי 12 ו-14. לרובן יש תלות בסמים או מחלות נפשיות, ושליש מהן קיבלו איומי מוות מצד הסרסור שלהן שלעיתים משתמש באלימות בכדי ל"החזירן" לתלם.

אולם הגברים במחקרה של פרלי מתעלמים מכפייה זו ומבטאים אמפתיה מועטה כלפי סיפורי החיים שלהן. מחקרים מורים על רמות גבוהות של הפרעות דחק פוסט טראומטית, דיכאון, נטיות אובדניות ועוד הפרעות פסיכולוגיות בקרב נשים ונערות במעגל הזנות. "זה לא משנה אם זוהי סמטה חשוכה או מצעי סטן, חוקי או לא חוקי - כל סוגי הזנות גורמים ללחצים רגשיים אקוטיים בקרב הנשים" אומרת פרלי.

ועדיין הלקוחות מעדיפים לראות באותן נשים ונערות שבזנות, כמי שאוהבות מין ונהנות מהאקט המיני עם לקוחותיהן. "קנייני המין טעו בגדול בניסיונם לאמוד את רגשות הנשים", פרלי מדווחת, "במצואות, השורה התחתונה היא שנשים בזנות אינן נהנות מהסקס, וככל שהיא נמצאת בזנות זמן רב יותר כך היא פחות נהנית מאקטים מיניים - אפילו בחייה האמתיים. זאת משום שעליה לכבות עצמה על מנת להיות מסוגלת לבצע אקטים מיניים עם 10 גברים זרים בכל יום, והיא אינה יכולה להפעיל זאת שוב. מה שמתרחש נקרא דיסוציאציה סומאטית: הנ"ל גם מתרחש בקרב שורדים של גילוי עריות ואנשים שעונו.

פרלי, המובילה את המלחמה כנגד העבדות גורסת שזנות מזיקה מטבעה ויש לעקור אותה, וממצאה עשויים ללבות כבר עכשיו סוגיות בנושא. "זנות מודרנית הינה עבדות מודרנית" אומר השגריר לשעבר, הסוואני האנט, המנהל והמייסד של תכנית הנשים והמדוניות הציבורית בבית הספר הקנדי לממשל של הארוורד ואחד המייסדים של קרן חלופות האנט, נותנת החסות של המחקר פארלי.

אולם פמיניסטיות אחרות מגינות על פורנוגרפיה בשם התיקון הראשון לחוקה או בטענה כי מדובר ב"מין חיובי", ומגנות על חופש הנשים "לבחור" בזנות. טרייסי קוואן, שהפכה לזונה בגיל 14 לאחר בריחה מביתה, אומרת שהרבה נשים פונות לזנות בהיעדר הזדמנויות כלכליות טובות יותר. "כשהייתי בת 16, זה לא שהיו עבודות בעלות שכר גבוהה שחיכו שם בשבילי" אומרת קוואן, מחברת של הספר יומנה של נערת ליווי ממנהטן ודוברת קבוצת תמיכה לעובדים בתעשיית המין.

"הראייה שלי לגבי תעשיית המין היא שאם נתייחס לכך כעבודה וניגע בכמה מהסכנות הטמונות בה, הזנות תהיה פחות מסוכנת". אומרת מליסה דיטמור, סופרת ויועצת מחקר לפרויקט עובדי תעשיית המין של מרכז הצדק העירוני (Urban Justice Center) בנוי יורק.

ולמרות זאת גם קוואן מודה שהיה לה לקוח אחד שקשר אותה והפחיד אותה כה קשה עד שחשבה כי הוא הולך להרוג אותה. היא מציינת כי גברים כאלה לעיתים קרובות אף מסלימים את האלימות שלהם לאורך זמן, היא מתחילה לבכות ונוצרת שתיקה ארוכה בעודה נאבקת להחזיר לעצמה את השליטה. "אני תוהה תמיד האם הוא המשיך והרג מישהו אחר" היא אומרת לבסוף.

כתגובה לסכנה כזו, התנועה כנגד הסחר בבני אדם מתמקדת עכשיו בניצול מיני המתרחש בבית ומחוצה לו. "לפני זמן לא רב שמענו מ' זונות מאושרות' וראינו את הסרט 'אישה יפה', כל הארץ הואכלה בערמת שקרים ביחס לזנות, והסחר למטרת זנות היה בלתי נראה", אומרת דורצן לידולט, ממייסדי CATW. "ישנה הכרה גוברת כי הסחר לשם זנות מתפשט, שמדובר בעבודות ושחייבים לעשות משהו בנוגע לכך".

אף אחד לא יודע בוודאות כמה נשים וילדים נסחרים למטרת מין בארצות הברית, לעיתים קרובות תוך שימוש בכוח, הונאה וכפייה. היקף הבעיה נמצא בוויכוח לוהט, אבל רבים מאמינים כי היקף התופעה גדל. מערך ארגונים עובדים עכשיו על מנת להיאבק בסחר, זאת על ידי בניית קואליציות שמטרתם לעצב מחדש את המדיניות ולשנות את היחס והעמדות במערכת משפט והמערכת הרווחה. "אני חושבת שחלה התפתחות מדהימה בחשיבה, והתנועה הולכת וגדלה מיום ליום" אומרת נורמה רמוס מ CATW.

מאמצים אלו הובילו לאכיפת חוקים קשים ולשימוש ההולך וגובר בבתי הספר של הצרכנים המציעים תכניות חינוכיות וייעוץ כחלופה למאסר עבור עבריינים שנתפסו לראשונה. למרות שהאפקטיביות שלהם נמצאת תחת ויכוח, המחקר של פרלי מצא כי אותם גברים רואים בבתי הכלא כגורם הרתעה חזק, אך גורם ההרתעה החזק מכל היה האיום כי הם יהיו רשומים כעברייני מין.

האומדנים מצביעים כי "על כל קניין מין שנעצר בגין ניסיון לקנות מין, יש כעד 50 נשים בזנות שנעצרו" מדווחת פרלי.

אולם המוסר הכפול המסורתי המעניש נשים וסולח לגברים, זוכה גם הוא להערכה מחודשת. "זה התקבל משום שזה משהו שגברים עשו ללא שום מחשבה אמתית על הקורבנות", אומר מפכ"ל המשטרה ריימונד קלי, שמחלקתו יצרה לאחרונה יחידה נגד הסחר והגדילה את הפעולות כנגד קנייני המין. "זה היה נחשב כפשע ללא קורבנות, אבל זה בהחלט לא, אנו מבינים שנשים צעירות הן הקורבנות."

במהלך שנותיה בזנות מדווחת T.O.M שהמשטרה נהגה בה באלימות לעיתים קרובות ותמיד התייחסה אליה "כאל פושעת ולא כאל קורבן. זו הצורה היחידה של התעללות הילדים שבה הילד/ה נמצא מאחורי סורג ובריה" אומרת T.O.M שברחה מזנות וכעת עובדת בתור עורכת דין לנוער בקליפורניה.

רבים מהעובדים למען אכיפת החוקים גורסים כי פרקטיקות ארוכות שנים אלו משנות ונותנות תוקף למאמציה של התנועה כנגד הסחר. "ראיתי שינוי עצום" אומר המפקח בריאן בריי, מפקח אגף הסמים והחקירות המיוחדות של מחלקת משטרת מטרופולין בווינגטון. "כשרק התחלתי לא הבנתי עד כמה הבנות הללו נסחרות. עכשיו התפיסה שלנו השתנתה מהנחה כי אותן נשים הן פושעות, לכך שיש לנסות להציל את הקורבנות, לספק להן את השירותים שלהם הן זקוקות ולקבל אינפורמציה שתוביל לכליאת הסוחרים. רוב המעצרים שביצענו בעבר כווננו כנגד נשים בזנות, אבל כעת אנו עוצרים יותר ויותר קנייני מין בתשלום ולא נשים בזנות".

התפתחויות בולטות בחו"ל גם הן משפיעות על המדיניות בארצות הברית. ב 1999 שבדיה החליטה כי זנות מהווה תצורה של אלימות כנגד נשים, וכי קניית שירותי מין בתשלום (ולא מכירתה) מהווה פשע. גישה זו הפחיתה באופן משמעותי את הסחר, בעוד שלגליזציה של הזנות בהולנד, גרמניה ומרבית משטחי אוסטרליה הובילה לצמיחה מדאיגה ומסוכנת בדרישה שהניעה גידול בשיעורי הסחר ובפשעים אחרים. ההצלחה של שוודיה בהתמודדות עם בעיית הסחר הביאה לשכנוע של מדינות אחרות ללכת בעקבותיה. "מודל זה מיושם בדרום קוריאה, נורבגיה, איסנלד, ואף הוצג לישראל ומקסיקו" אומרת רמוס.

למרות המאמצים והמאבק לשלוט בזה, סחר בבני אדם מתואר לעיתים קרובות כארגון הפלילי בעל הצמיחה המהירה ביותר בעולם, והשני ברווחיו אחרי הסחר בסמים. עם מיליארדי דולרים על הכף, הקמפיין נגד ניצול מיני עורר גם הוא תגובת נגד. בשנה שעברה וכתגובה למאבק בסחר שניהלה מליקה סאאדה, מייסדת 'פרויקט רבקה' למען זכויות אדם, ביטל Craigslist את מודעות ה"מבוגרים". ה Craigslist נקט צעדים להעלאת התשואה ב Backpage.com, אשר בו מפרסם ה Village Voice מודעות למבוגרים משל עצמו. עקב דאגתם מהלחץ החברתי המופעל, בחודש שעבר תקף ה Voice את התנועה נגד הסחר, בטענה כי הם מפריזים בהיקף הבעיה. ההערכות הנפוצות ביותר, החוזרת ונשנית על ידי התקשורת, גורסות כי 100,000 עד 300,000 ילדים נסחרים בארצות הברית בכל שנה. ה Voice מדווח כי סטטיסטיקה זו מזוהה עם נוער בסיכון ולמעשה רק אחוז קטן מתוכם הם קורבנות של סחר. אולם הדיווחים של ה Voice נשללו על הסף והוכחו עד מהרה כלא אמינים, היות וראש עיריית סיאטל ומפקד המשטרה בעיר ציינו שבערים בלבד יש מאות קטינים המוערכים כי נוצלו למטרות סקס מסחרי, והם האשימו את ה Backpage.com כמי שמאיצים את הסחר בקטינים.

ה Voice גם לעג לפרסומת "גברים אמתיים אינם קונים נערות", קמפיין שהושק מוקדם יותר השנה על ידי דמי מור ואשטון קוצ'ר כחלק מסדרת מודעות בשירות הציבור בהם מופיעים ג'סטין טימברלוק, שון פן, בראדלי קופר וג'יימי פוקס. המודעות משקפות הכרה גוברת כי גברים הם המפתח לטיפול בבעיה זו.

קנייני מין הם ברובם המכריע גברים, והם רוכשים גברים ונשים כאחד. לא משנה תצורתה, השאלה הבסיסית שמציבה הזנות נשארת זהה: האם לאנשים יש זכות לקנות בני אדם אחרים על מנת לקבל סיפוק מיני? אם מנהגים קדומים אלו יופחתו, גם קנייני המין וגם גברים שאינם יצטרכו לחשוב מחדש על שותפותם לדבר העבירה שבוצעה, זאת על פי טד בונץ, מייסדי A Call to Men, ארגון לאומי הפועל למען הפסקת אלימות כלפי נשים ונערות.

"זה הדור הראשון בו גברים נמצאים אחראים למשהו שעד כה התרגלו תמיד להתחמק ממנו, וזו הסיבה לכך שיש כזו תגובת נגד." בנוץ אומר: "החברה שלנו הכשירה את הקרקע לראיית נשים כאובייקט מיני, כרכוש, זה המהות של הניצול המיני המסחרי. זו תעשייה המגלגלת מיליארדי דולרים, היא עושה יותר כסף מה NFL ה NBA וה Major League Baseball גם יחד.

לוחמה בסחר דורשת את שיתוף הפעולה של שני המינים. "המערכת התרגלה להאשים את הנשים באלימות שמבצעים כלפיה הגברים, ונושא זה היה מיוחס לענייני הפרטי של הנשים, ולכן קל לגברים לא להיות מעורבים בנושא. אבל שתיקתם של גברים לאלימות שגברים אחרים מבצעים היא בעיה לכשעצמה, כמו האלימות עצמה" בנוץ אומר. "גברים מזינים את הביקוש, ועל גברים מוטלת האחריות למגר אותו".

*****

תורגם ע"י רגינה קן דור, מתנדבת מכון תודעה